

**A Magyar Állatorvosi Kamara
Pest megyei Szervezetének
elérhetőségei:**

dr. Kárpáti László elnök
telefon: 20-934-1276
e-mail: karpatidr@t-online.hu

dr. Kertész Péter alelnök
telefon: 30-921-7274
e-mail: allatorvos@allatorvos.com

dr. Hirmetzl Gábor titkár
telefon: 30-894-8525
e-mail: ghirmetzl@vnet.hu

Kamara

e-mail: maokpest@
pest-megyei-allatorvos.hu
telefon: 28-511-414
postacím:
MÁOK Pest megyei Szervezete
2100 Gödöllői Üzleti Park
Pattantyús Ábrahám krt. 2.
szerkesztőségi e-mail:
hiveto@
pest-megyei-allatorvos.hu

A MÁOK Pest megyei
Szervezetének lapja
Megjelenik 500 példányban
Felelős kiadó: dr. Kárpáti László
Felelős szerkesztő: dr. Kertész Péter
Tervezés, tördelés: Ujházi Péter
VikArt Grafika
Nyomda: Extra Média Nyomda Kft,
Székesfehérvár. Telefon: 06 22 512-120
A lapban megjelent hirdetésekért a
szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Beszélgetés dr. Gönczi Gáborral, a MÁOK országos elnökével

**Az állatorvosok érdeklődve várják az
elkövetkezendő néhány évet. A praxis
engedélyhez kapcsolódó előírásokat
sokan kritizálják; hogyan tud az Elnök
a konfliktus kezelésére felkészülni?
Érzel némi feszültséget?**

Többször, több helyütt elmondtam már, hogy 2012. július 12-ét, a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény parlamenti elfogadásának napját, jelentős szakma-történelmi dátumnak tartom. Meggyőződésem az, hogy az utódaink úgy tekintenek majd erre az időpontra, amikortól a magyar állatorvoslás új, modern, a XXI. századnak megfelelő irányba fordult.

Ha a kérdésben szereplő feszültséget keltő „praxis engedélyhez kapcsolódó előírások” szóösszetétel arra utal, hogy 2022. január 1. után már csak bizonyos szakmai előfeltételek teljesítésével lehet majd önálló állatorvosi tevékenységbe fogni, önállóan állatorvosi praxist indítani, akkor ezt a feszültséget egyrészt eltűzöttnek, másfelől gond nélkül felvállalhatónak tartom.

Máshol is leírtam már: hazánkban nem egy hivatás esetében az önálló munkavégzést (praxis-alapítást) szakvizsga letételéhez és ezzel együtt szakmai gyakorlathoz is kötik (pl. ügyvédek, orvosok). Miért éppen az állatorvosi hivatás maradna kivétel?

A törvény – kérésünkre – 10 év felkészülési (türelmi) időt biztosít (a 49.§ (2) bekezdése). Ennyi idő alatt mindenki eldöntheti, hogy 2022. január 1. után is egy személyes praxisként (egyéni vállalkozásként) óhajt-e tevékenykedni, és e hatánapig teljesíti az előírtakat, vagy csatlakozik egy társas praxishoz. Társas praxisok esetében a szakmai vezetőnek kell rendelkeznie az előírtakkal.

Én személy szerint jó és előre mutató rendelkezésnek tartom a praxisnyitáshoz a szakállatorvosi és/vagy kamarai specialista végzettség megkövetelését, és vállalom, hogy támogattam ennek a rendelkezésnek a beépítését az új törvénybe a praxisnyitás feltételei közé.

Tudunk-e mondani még egy olyan hivatást Magyarországon, ahol az egyetemi végzettség önmagában szinte garantálja egy pályakezdőnek azt, hogy ő a megszerzett diplomájával, vagyis a szakmájában – ha akar és van anyagi háttere, akkor akár önállóan praxist nyitva is – elhelyezkedhet?

Miért hisszük, hittük el, hogy ez az állatorvoslásban a végtelenségig így maradhat, holott a megélhetési forrásaink (az élelmiszertermelő állatok száma, a tulajdonosok kedvenceikre fordítható pénze) jelentősen beszűkültek, egyre több eszkimó akar egyre kevesebb fókából megélni, különösebb investíció nélkül (tisztelet a nem kevés kivételnek)? Ki kell lépni a langyos állóvízből mielőtt a mocsár az egész állatorvosi hivatást benyeli. Ez nem megy feszültség vagy akár fájdalom nélkül.

Az állatorvosi szolgáltatások szakmai színvonalának emelése érdekében az állat-

Pest megyei vezetőségi ülés

egészségügyi szolgáltató (az állatorvosi praxis) működtetésének egyik feltétele az lesz, hogy – társas vállalkozás esetében a szakmai vezető, egyéni vállalkozás esetében maga az egyetlen közreműködő állatorvos – 5 év szakmai gyakorlattal és bizonyos szakmai végzettséggel egyidejűleg rendelkezék. Ez a rendelkezés rokon más hivatások (pl. orvosok, ügyvédek) önálló tevékenységével összefüggő rendelkezésekkel, másfelől az ügyfeleink, az állattartók egyértelmű érdeke is.

Az új törvény tervezete eredetileg a szakirányú szakállatorvosi végzettséget írta volna elő egy állatorvosi praxis (állat-egészségügyi szolgáltató) működtetéséhez. Ez társas vállalkozás esetében egy szakmai vezetőre vonatkozna, egyéni praxis esetében pedig az egyetlen ott tevékenykedő állatorvosra. Kisállat-gyógyászattal foglalkozó rendelőben vagy állatkórházban ez a „szakirányú” kitétel még viszonylag könnyen megvalósítható is lenne, hiszen ott egy klinikus szakállatorvosi végzettséggel az előírás teljesíthető.

A hazai állatorvosi hivatás viszont szerencsére nem csak ebből áll. Gondolnunk kellett a vidéki vegyes praxisban egyedül tevékenykedő kollégáinkra is, akiknek az esetében a „szakirányú” kitétel teljesíthetetlen követelményt jelentene. Hiszen a múltbéli és a jelenlegi szakállatorvosi képzés alapján (mivel nem szakterületenkénti, hanem állatfajonkénti a képzés) az illetőnek egy személyben ló-, szarvasmarha-, sertés-, baromfi-, klinikus szakállatorvosi diplomával egyaránt rendelkezni kellene. Kérésemre a jogszabály-tervezet előkészítői ezért törölték a „szakirányú” kitélt a tervezetből, és azt később a Kormány – mint a törvény-tervezet előterjesztője – is így fogadta el.

Viszont a jelenleg praktizáló állatorvosi Kar nagy része lehetetlen helyzetbe kerülne, ha a törvénynek e rendelkezése azonnal vagy rövid időn belül lépne hatályba (mert pl. az illetőnek nincs szakállatorvosi végzettsége). Ezért a Kamara kifejezetten kérte a tervezet készítőit a 10 év felkészülési (türelmi) idő” bevezetésére. Ezt a kérést a tervezet készítői akceptálták is, az elfogadott új törvény ez irányú rendelkezései 2022. január 1-jén lépnek hatályba.

Tíz év felkészülési idő alatt bármilyen jelenlegi élethelyzetű és életkorú magyar állatorvos eldöntheti azt, hogy megszerzi-e a szakállatorvosi és/vagy kamarai specialista végzettséget, és önállóan praktizálóként tevékenykedik, vagy speciális szakvégzettség nélkül – szerződéses partnerként vagy alkalmazottként – egy társas praxishoz csatlakozik.

Az elmúlt 10 év során majdnem pontosan 800 fő szerzett az Egyetemünkön szakállatorvosi végzettséget. Becslésem szerint a praktizáló magyar állatorvosok jóval több, mint egyharmada már most is teljesíteni tudja a 10 év múlva megkövetelt feltételt, hiszen jelenleg is rendelkezik legalább egy szakállatorvosi végzettséggel, és sok ilyen kollégánk társas vállalkozásban tevékenykedik. Ezért a szakvégzettség előírása messze nem olyan nagy probléma, mint ahogy azt néhányan első olvasatra állították.

Én magam sok olyan, (ma már kissé idősebbnek számító) praktizáló kollégát ismerek, akik „csak úgy”, mindenféle előny nélkül, munkahelyi vagy más támogatás nélkül, család és gyerekek mellett, kvázi a tudás és a maguk örömére szereztek

korábban szakállatorvosi végzettséget (esetleg többet is). Ezek a kollégáink idáig semmiféle kézzel fogható előnyét nem látták annak, hogy önkéntesen tovább képezték magukat, számukra senki soha nem honorálta azt. Most végre bizonyos értelemben előnynek számít az, hogy ezek a kollégáink önkéntesen áldozatokat vállalva pallérozták az agyukat.

Rengeteg munka vár a szakmai csoportokra, bizottságokra. Úgy tűnik az országos „csapatnak” lesz hirtelen sok feladata, a megyei feladatok kiüresednek. Ésszerű lenne az egységes országos Kamara létrehozása – amit Pest megyében is megfogalmaztunk. Van rá esély a 4 éves ciklus végén ezt a lépést megtenni?

Teljesen egyetértek, a Magyar Állatorvosi Kamara leginkább hatékony és gazdaságos működtetésének kulcsa lenne az, hogy egységesen egy, országos szervezetként működhesen a köztestületünk. Erre az új törvényünk tulajdonképpen már meg is adná a lehetőséget.

Ez az átalakulás azonban csak egyetlen módon valósulhat meg. Minden területi szervezetünk a törvény által deklaráltan önálló jogi személy. Ennek feladása – a területi szervezetek fúziója – csak és kizárólag az érintett tagság támogató

döntésével valósulhat meg. Senkinek sincs joga ezt „felülről” elrendelni sem jogi, sem erkölcsi értelemben. Csak és kizárólag a következetes és türelmes meggyőzésben hiszek. Azt tudom, hogy a most megválasztott országos Elnökség tagjai is támogatják a Kamaránk szervezetének ilyen értelmű átalakítását, törekedni is fogunk erre. Ha ezt 4 év múlva sikerül elérnünk, annak személy szerint is nagyon örülök majd.

Nem értek egyet azzal a kérdésben megfogalmazott állítással, amely szerint „a megyei feladatok kiüresednek”. A Kamara országos szerveinek a feladata a teljes kamarai tagságot érintő szabályzatok, irányelvek stb. kidolgozása, de mindaddig, amíg a köztestületünk területi szervezetekből épül fel, a helyi vezetőségek, bizottságok munkája a helyi szakmai öngazgatás nagyon is fontos letéteményese. A Kamara mindig is az lesz, amivé a tagjai alakítják. Egyáltalán ne becsüljük le a „terepen” dolgozó kollégáink közösségért végzett áldozatos munkáját!

Pont az kiált a leggazdaságosabb országos működésért, hogy a „terepen dolgozó kollégáink közösségért végzett áldozatos munkáját” – megyei szinten – képtelenség az állatorvosi hivatáshoz méltó módon honorálni: 16 év után is még mindig lelkes önkéntesek (partizánok) működtetik a megyei szervezeteket. A tiszta, korrektül ellentételezett (így számon is kérhető), professzionális kamarai munka miképpen végezhető egy-egy megyében? Az egységes és országos Kamara létrehozása – már csak gazdasági alapon is – sürgetőbbnek tűnik, mint valaha. Ezt elérendő, melyek az országos Elnökség konkrét elképzelései?

dr. Gönczi Gábor

A kérdésed összetett, a válaszom sem lehet csupán néhány szó. Emlékezetem szerint Kárpáti elnök úrtól hallottam először a találó „lelkes népfelkelő” elnevezést az önzetlenül (magyarul, szabad szemmel is látható nagyságú ellenérték nélkül) a közösségért munkát végző kamarai tisztségviselőkre.

A mai világban értelmetlen, sőt bizonyos fokokig tisztességtelen is a közösségért dolgozóktól ellenérték adása nélkül professzionális munkát elvárni, hiszen lelkesedésért például egyetlen csepp benzint sem adnak a benzinkúton. Ezt akkor is igaznak tartom, ha kétségtelen, senki nem kényszerítette fegyverrel a kamarai tisztségviselőket arra, hogy a közösség bizalmát a poszt elfogadásával is megszolgálták.

Határozott álláspontom az, hogy a Kamarában végzett munkát piaci értékén kellene megfizetni. Jelenleg csak a legnagyobb taglétszámú területi szervezeteinknél jöhet szóba az, hogy az elnök - alelnök - titkár hármából egy, a köztisztületét szinte főállásban tevékenykedő személyt elfogadható mértékű fizetésben részesítsenek.

Nézzük a tényeket: 2013. január 1. óta a kamarai tagok által befizetett tagdíjnak immár a 80 százaléka a területi szervezeteknél marad. A Magyar Állatorvosi Kamara 100 százalékos tulajdonában álló gazdasági társaság 2008. óta évente több mint 40 millió forint osztalék fizetésével támogatja a tulajdonosa, vagyis a Kamara működését. Kifejezetten büszke vagyok arra, hogy az általános gazdasági válság közepette, a Kamara által finanszírozott, a tagjaink

érdekét szolgáló fejlesztési programjaink evről évre bővülnek.

De van egy határ. A jelenlegi kamarai tagdíjak mellett a teherviselő képességünk sajnos nagyságrendekkel nem bővíthető, viszont Magyarországon a bérjellegű kifizetéseket terhelő adók, elvonások miatt az élő munka díjazása a legdrágább. Márpedig – álláspontom szerint – a kamarai tagdíjak növeléséről a legvégső, egy gazdasági összeomlást megelőző állapotig szó sem lehet (és ilyen vészhelyzet remélhetőleg soha nem jön el)!

Mindezek miatt a jelenlegi kamarai szerkezeti felépítés (megyei tagolású területi szervezetek) mellett a „lelkes népfelkelő” habitus sajnos nélkülözhetetlen: valamennyi, a területi szervezeteinknél tevékenykedő tisztségviselőt lehetetlen piaci alapon honorálni. Nyilván nem ez a legfőbb szempont az országosan egységes, egyetlen kamarai szervezet kialakításában, de ez is fontos.

Az országos Elnökség (régí-új) tagjainak az országosan egységes kamarai szervezet kialakítását támogató személyes véleményét jól ismerem. Az Elnökség egyelőre (2013-ban) a közvetlenül előttünk álló, rendkívüli horderejű (pl. a szolgáltató intézmények alapfelszerelését meghatározó, a praxisok működésének személyi és tárgyi feltételeit előíró, a helyettesítés rendjét szabályozó stb.) új kamarai szabályok megalkotására összpontosít, egyelőre nem tudok az országosan egységes kamarai szervezet kialakítását célzó konkrét, pontokba gyűjtött és kidolgozott menetrendet bemutatni.

Csak egy egyesült-társult régió jött létre. Mi lehet az oka a társulások elutasíthatóságának? Nem szeretünk csapatban dolgozni?

Az elmúlt években nagyon sokfelé jártam az országban, és ebben a témakörben is folyamatosan kikértem a kollégáink véleményét, sőt a múlt évben igyekeztem a hallgatóságomat az egyesülés kérdésében

megszavaztatni is. A látottak-hallottak alapján az alábbi kép rajzolódott ki előttem.

2008-tól kezdődően a korábbihoz képest nagyon jelentősen modernizáltuk a Kamara működését. Ma már egyetlen kamarai tagnak sem kell szinte ki sem mozdulnia az otthonából azért, hogy a kamarai ügyeit intézze, interneten és telefaxon keresztül szinte bármilyen kamarai dolgot elintézhetsz.

Másfelől a bevezetett kamarai előadás-támogatási rendszer (aminek működését komoly kamarai sikertörténetnek tartom) helybe viszi a minőségi továbbképzéseket. Mostanra az ország bármely részén bármely kamarai tagunk úgy gyűjthette össze az előírt továbbképzési pontjait, hogy a megye határát jóformán át sem kellett lépnie.

Korábban eszünkbe sem jutott az, hogy a kamarai tagság érdekében bevezetett fenti modernizálás és támogatás a területi szervezetek egyesülése ellen hathat. Márpedig így történt.

Ugyanis hiába érvelünk mi azzal, hogy mennyire jó, gazdaságos és hatékony a Kamarának az a majdani átalakítása, amely egyetlen országos szervezetet hoz létre, ha ennek a kézzel fogható előnyét a fúzióról döntő kamarai tag nem érzékeli a saját sorsában. Márpedig a mostanra megszokott kamarai működés mellett igazából nem érzékelné.

Az Elnökség tagjaival folytatott beszélgetések során eddig egyetlen ilyen érv fogalmazódott meg, nevezetesen az egyetlen országos szervezet működtetéséhez valószínűleg elegendő lehet a jelenleg fizetendő kamarai tagdíjnak körülbelül a fele. Ne feledkezzünk

meg arról sem, hogy történelmi okokból a magyar emberek ma már szinte zsigerileg ragaszkodnak a köz- és öngazgatás megyei felépüléséhez.

Összefoglalva, az országosan egy szervezet létrejöttét szorgalmazóknak arra a jogos kérdésre kell megtalálniuk a hiteles választ, amit egy kamarai tag feltehet: Miért, miben lesz jobb nekem az, ha a Kamara nem területi szervezetekből, hanem országosan egy szervezetből épül majd fel? A kérdéskör nagyon összetett, az országos Elnökség egyik fontos feladata lesz a megoldások megtalálása.

Személyesen is nagyon örülök a Pannon területi szervezetünk létrejöttének, és elismerésemet fejezem ki az ezen eredményesen munkálkodó kollégáinknak.

Az országos küldöttközgyűlésen is szó volt a média-megjelenésről. Sok állatorvos – tulajdonos konfliktus helyzetet lehetne kezelni egységes kamarai média-megjelenéssel. Várható-e hogy a Kamara egyes kérdésekben markáns, határozott formában kiáll a széles tömegek elé?

Ez a téma sokszor felbukkant már. Azt tapasztalom, hogy aki elégedetlen, az sokszor türelmetlen és feledékeny is egyben. Az elmúlt években sok alkalommal volt példa a Kamara egységes határozott – és ami még fontosabb – eredményes média-megjelenésére.

Csak két szép példát ragadok ki. A „madárinfluenza-pánik” kitörésekor a nagyon gyorsan létrehozott kamarai internetes tájékoztató oldal volt az egész

országban a hiteles hivatkozási alap és a tájékoztatósi pont még a médiumok számára is. A libatömésrel összefüggően gerjesztett hisztéria lecsillapításában ismét csak a Kamarának volt a meghatározó szerepe.

A Kamara tisztségviselői nagyon is rendszeresen szerepelnek a különböző médiumokban, természetesen csak ott, ahova és amilyen témában hívják őket. Azt tapasztalom, hogy a kollégáink egy része a Kamarától valami olyanféle média-megjelenést várna el, ami lehetővé tenné, hogy neki az ügyfele számára munkadíjként csak egy számot kelljen mondania, amit az ügyfél – a kamarai kommunikációt ismerve – kérdés és főleg ellenvetés nélkül elfogad. Ez elérhetetlen.

Felmerült az is, hogy a Kamara alkalmazzon szóvivőt, aki a csapból is folyva a kamarai álláspontot sugározná szerte az országban. Ehhez – a kellő hozzáértés miatt – valószínűleg állatorvos kollégára lenne szükség, aki kvázi főállásban szóvivősködné. Én nem ismerek erre alkalmas és hajlandó kollégát (a kettőnek együtt kell teljesülnie). Nem is érzem úgy, hogy ez a fajta kommunikáció eredményesebb lehetne, mint a kamarai tisztségviselők jelenlegi média-megjelenése. Hiszen a kamarai szóvivő is csak ott és csak abban a kérdésben tudna szót vinni, ahova meghívják, és amilyen kérdésben megkérdezik.

Másfelől egy önálló kamarai szóvivő alkalmazása a személyi juttatások, fizetés stb. miatt – annak közterheivel együtt – messze nem elhanyagolható költséget jelenthetne az országos szervezetnek. Mivel a közösségünk pénzével gazdálkodunk, én személy szerint minden olyan többlet-

költséget ellenzek, aminek az egyértelmű hasznosságáról nem győződtem meg.

Mile Sándor elnök úr elnöksége során volt arra példa, hogy a Kamara média kommunikációban képzett és jártas, a médiumokkal közvetlen munka-kapcsolatban álló személyt foglalkoztasson média-összekötőként, egyfajta kamarai szóvivőként. Egyáltalán nem vált be a szóvivő Hölgy munkája, semmivel sem lett eredményesebb a köztestületünk média-megjelenése.

Szerintem érdemes azon is elgondolkodni, hogy a nálunk nagyságrendekkel nagyobb taglétszámú és ez által összehasonlíthatatlanul jobb anyagi helyzetben lévő más köztestületek sem alkalmaznak szóvivőt, a megválasztott tisztségviselőik látják el ezt a feladatkört is.

Azt is tudomásul kell venni, hogy a Kamaránk média-megjelenése a teljes magyar társadalom előtt, sokszor messze nem baráti háttérben zajlik. A kamarai nyilatkozatokat számosan figyelik olyan szemmel, hogy fogást találjanak a köztestületünkön. Tetszik, vagy sem, sokszor azt is mérlegelni kell, mikor, milyen témakörben és milyen formában lépünk a nyilvánosság elé. Ez nem személyi óvatosság kérdése, hiszen én megéltém, és meg fogok élni akkor is, ha nem leszek a Kamaránk elnöke, és politikai ambícióim sincsenek. Azonban a köztestületünkre is érvényes a szakmai alapelvünk: Nil nocere!

Milyen elképzelésed van az egymás alá kínáló „trend” megállítására, a kollégák viselkedésének „megváltoztatására”?

Hosszú távon a lehető legteljesebb mértékig hiszek a szaktudás és az ehhez kapcsolódó

A 2013. március 1-ig kiadott Pest megyei praxisengedélyek statisztikája

367 Pest megyei tagunk van, ebből 311 kollégánknak van „működési engedélye”

Kiadott Pest megyei székhelyű praxisengedélyek száma 260

Egyéni vállalkozó praxisengedélyek száma 138

Társas vállalkozói praxisengedélyek száma 122 ez összesen 205 állatorvost takar

átlag állatorvos szám / társas rendelői praxis 1,83

átlag állatorvos szám / társas táskas praxis 1

szolgáltatások piaci versenyében. A lehető legnehezebb és leglassabb folyamat emberek szemléletének, gondolkodásmódjának a megváltoztatása, de a valódi piaci verseny a hivatásunkban is ki fogja kényszeríteni ezt.

Az állategészségügyi szolgáltatások árának közvetlen szabályozásában a Kamara teljesen eszköztelen. Nem szabad azt elfelejteni, hogy a Gazdasági Versenyhivatal folyamatosan szemmel tartja a működésünket.

A kollégáink nem is sejtik, mekkora kiváltságunk van azzal, hogy az új kamarai törvényünkben megmaradt a Kamarának az a joga, hogy az állategészségügyi szolgáltatások árára egyáltalán ajánlást adjon ki. Tudomásom szerint mostanra a mi hivatásunk az egyetlen Magyarországon, amelynek a köztestülete erre jogosult.

Az általános állatorvos ritka, mint a fehér holló, a specializálódás felé haladunk.

Látsz esélyt a szakmai csoportok létrejöttére? Néhány év múlva már a kamarai tagozódás ezek mentén alakulhatna ki.

Biztosan ez a jövő útja, de találgatni nem szeretnék. Egyelőre nagyon elégedett leszek azzal, ha a most következő négy évben több területen is sikerül a gyakorlat orientált kamarai specialista képzést és vizsgáztatást beindítanunk, és annak a szakmai rangját kivívniunk. *(A kamarai specialista végzettség kulcskérdése várhatóan azaz elv lesz, hogy „mindegy milyen módon szerzed meg a speciális tudásodat gyere és vizsgázz le” és a felkészítésben nagy szerepe lesz a kamarai – távoktatásos – képzésnek is.)* Egyúttal nagyon hiszek az egyetemi szakállatorvos-képzés reformjában is, ebben a lehető legteljesebb mértékig együtt kívánunk működni az Alma Materrel.

Sok elismert magyar kolléga dolgozik szerte a világban, külföldön igen jó a szakmai megbecsülésük. Van esélye a Kamarának, hogy tapasztalataikat felhasználva a magyar állatorvosképzést és továbbképzést megreformálja? Tudjuk az állatorvosok megbecsülését itthon is emelni?

Ez nagyon összetett és a jövőbe tekintő kérdés. Azt javasolom, hogy erre a – most beinduló folyamatokban szerzett több évi – tapasztalatok tényleges megszerzése után térjünk vissza.

Sajnos a szakkönyv ellátás itthon jóformán a külföldi szakkönyvek megrendeléséből áll. Látsz rá esélyt, hogy akár kétnyelvű tankönyvek újra megjelenjenek itthon?

A magyarországi állatorvosi szakkönyvkiadás gyakorlatilag finanszírozó nélkül maradt. Az egy éven belül várhatóan csak 300-500 körüli példányszámban eladható szakkönyveket, legyen azoknak egyébként fajlagosan akár magas is az eladási ára, gazdasági alapon egyetlen könyvkiadó sem kívánja finanszírozni. Hiszen a nyomdai előállítási költségekkel kalkulálva kb. 3-5 ezer az a példányszám, ami alatt nem gazdaságos könyvet kiadni. A várhatóan meglehetősen hosszú eladási időszak miatt a kiadónak évekig állna a pénz az előállított szakkönyvben. Ezt ma már egyetlen kiadó sem vállalja.

Még súlyosabb a helyzet a korábban kiadott, mostanra már elfogyott szakkönyvek utánnyomása területén, hiszen itt reálisan eleve csak néhány százas eladási példányszámmal számolhatnak.

A Magyar Állatorvosi Kamara országos elnöksége – értékelve a kialakult helyzetet – még 2011-ben úgy döntött, hogy a Kamara anyagi alapját képező lekötött pénzeszegek részbeni felszabadításával az állatorvosi szakkönyv-kiadás finanszírozójává és technikai lebonyolítójává teszi a köztestületünk tulajdonában álló gazdasági társaságot.

A lekötött pénzekre vonatkozó alacsony banki kamatok lehetővé teszik azt, hogy a Kamara anyagi biztonságának veszélyeztetése nélkül kivárjuk, amíg az előállított szakkönyveket megvásárolják, és a befektetett pénz visszatérül. Az elgondolásnak időközben már több eredménye is kézbe vehető, és továbbiak vannak folyamatban.

Valószínűsítem, hogy belátható időn belül szinte kizárólag a Magyar Állatorvosi Kamara lesz a magyar állatorvosi szakkönyvek kiadója. A szerb és horvát testvér szervezeteinkkel (állatorvosi kamarákkal) már tárgyalunk közös, többnyelvű szakkönyvek kiadásáról is, de ezek lényegesen hosszabb előkészítő munkát igényelnek.

Végül néhány mondatban összegeznéd, hogy mit vársz el elnökként a „csapatodtól” (küldöttek, elnökség)?

Amit eddig. Jó, mert hasznos, tartalmas és értelmes, egyúttal eredményes szakmai vitákat, becsületet, az állatorvos közösségért való felelősségteljes munkavégzést. Az elmúlt 4 évben sem csalódtam a kollégáimban, hiszen azt kaptam, ami vártam, hiszek abban, hogy most sem fogok.

A Kamara országos elnökével **dr. Kertész Péter** beszélgetett.

Döntöttem, emelek

Annyi fejtörést, vitát, győzködést még nem okozott szakmai kérdés, mint a mikrochipes megjelölés tarifája.

Nem vitás, olyan csak régi időkben történhetett, hogy egy munkadíjat törvény határoz meg, és őriz változatlanul, akár éveken keresztül. Figyelmen kívül hagyva azt a tényt, hogy a kihirdetést követően az egyik alaptétele – nevezetesen az áfa-tartalom – igen rövid időn belül megváltozott.

Addig nem is volt igazán probléma, amíg a múlt év vége felé az újabb rendelkezés,

Chipre várva

Kellett ez nekünk?

rövid határidővel, kötelezővé nem tette a megjelölést, amiért ez a hír aztán elég sok fórumon, közöttük az addig igen visszafogott országos médiában is visszatérő hír lett.

A Kamara, mentve a menthetlent, a behelyezést vizsgálattal összekötött beavatkozásnak minősítette, és jelezte, hogy akár rendelónként különböző árak lehetnek emiatt. A tenyésztői fórumok hamar megtalálták a bűnbakot, az érzéketlen üzletembereknek titulált állatorvosokat és szociális túlérzékenységerért kiáltottak. A Kamara vezetése elmulasztott egy fontos lépést: nem használt saját forrásokat. Ehelyett előre jósolhatóan koncepciózus műsorokba betelefonálva hangoztatta a véleményét. Óvatos taktikázással nyilatkozat tételére kényszerítette a minisztérium jogi főosztályát is, de nyílt vitát és hangos kampányt nem vállalt.

Szeptemberben, amikor a Kamara vezetése a Petvetdatába történő regisztráció díját csökkentette, körlevelet intézett a Karhoz, amelyben az utolsó mondat minden illúziómtól megfosztott.

„A MÁOK Elnöksége azt kéri a kollégáktól, hogy az állattulajdonosok felé érvényesítendő saját regisztrációs díjukat 2012. október 1-től ennek – mármint a csökkentett díj (M.I.) – figyelembevételével állapítsák majd meg.”

A regisztráció díja csökkent, szóval kollégák, csökkentsetek ti is az áraitokat. Nem mondták, de ezt sugallták.

A környezetemben alig akadt, aki magasabb árat kért, mint a törvényben leírt. Sokat évődünk, néhányan bátran emeltek, és keményen bíralták a gyávákat. A Vetmail és az alakuló küldöttközgyűlés is hangos volt a kritikától.

Az országos média-kampány felrázta az ebtartókat, és olyan történet, ami régóta nem: még december utolsó napján is sorban álltak a chipezésért. Közben akadtak önkormányzati támogatással szervezett rendelői akciók, tömeges kiszállások, amik után napokig nem sikerült utolérni magunkat. Az adminisztrációs munka ugyanis a megnövelt regisztrációs felületen tovább tartott, mint azt hittük. Ahogy haladtunk az egyre növekvő munkával rá kellett jönni, hogy nem az állatvizsgálat rabol el sok időt, hiszen valljuk be, a kutyákkal volt a legkevesebb tennivaló.

Hiába érvel a törvényalkotó, hogy a 3500 Ft-ból telik a chipre, a beadásra és a regisztrációs díjra.

Az adatbevitelre nem telik!

Ez nagyon sok időt, pontos, precíz munkát igényel. Vagy az állatorvos áll, vagy az asszisztense, közben telik az idő. A rendelő rezsije, a bérek és vonzatai, az eszközök amortizációja nem fér bele a rosszul kalkulált tarifába. Az nem lehet, hogy a chipezés kevesebbe kerüljön, mint az eboltás, aminek kisebb az anyagköltsége és kevesebb az adminisztrációja.

Január 1-től emeltem. Klienseim nem tiltakoztak, mert előttük zajlik az adatbevitel, és látják azt, hogy mennyi munkával jár. Rá kellett jönnöm, hogy kellő meggyőző erő nélkül a legtisztességesebb szándék sem segít. Az erőtlen kamarai érdekvédelem mellett nem éreztem magam feljogosítva eltérni a törvény betűjétől. A befektetett munka győzött meg, hogy ennyiért nem adom az időmet, a szakmai munkámat, a reputációmat, és nyugodt lelkiismerettel állok ügyfeleim elé.

dr. Mohai Imre (M.I.), Veresegyház

Praxisok felmérése

A KÉRDŐÍVEK FELDOLGOZÁSA ELINDULT

Örömteli a hír: a Pest megyei rendelői és táskas praxisok felmérésének első szakasza, vagyis a kérdőívek begyűjtése kiemelkedő sikerrel zárult. A praktizáló Pest megyei kollégák egyötödétől beérkezett kb. 80 kérdőív már bőségesen elég ahhoz, hogy a hiteles és reprezentatív felmérés megindulhasson.

Az adatok feldolgozását Egyetemünk Állategészségügyi Igazgatástani és Agrárgazdaságtani Tanszékén végzik majd, **dr. Ózsvári László** vezetésével. Szakdolgozati és TDK témaként* is kiírásra került az adatfeldolgozás, és március elején el is indult a tanszéki munka, így szakdolgozatként már valószínűleg nyár elejére elkészülhet az adatok statisztikai értékelése.

Mint az ismeretes, bő egy évvel ezelőtt kezdődött el ez a Pest megyei praxis-felmérő projekt azzal a céllal, hogy – mivel a MÁOK feladata a szakmai protokollok, irányelvek megalkotása, valamint az egyes praxisokhoz szükséges kötelező minimális műszer- és eszközkészlet meghatározása –, legyen hozzá alapos gyakorlati ismeret is, azaz

legyen tisztába azzal a Kamara, hogy mi is a mindennapok realitása a „végeken”, azaz a praxisokban.

Az állatorvosok működésük során egyre korszerűbb berendezésekkel, eszközökkel vagy szolgáltatásokkal igyekeznek fejleszteni a praxisaikat, amellyel azok színvonala is emelkedhet. Azonban a Kamarának eddig nem lehetett rálátása e téren a praxisokra. Eddig nem volt arra lehetőség, hogy a realitás talaján állva határozhassuk meg a praxisok nyitásának és működtetésének személyi vagy tárgyi feltételeit, fogalmazzhassuk meg a kamarai elvárásokat és szakmai minőséget.

Azonban a felmérés – fentiekben remélt – pozitív hozadéka ennél sokkal messzebb is mutathat: a praxisok átlag- és alapnívójának mértékéhez képest meg lehet majd határozni az egyes praxisok mindenkori értékét is, mely segíthet azok eladhatóságában, ilyen módon is biztosítva például a méltó módon való nyugdíjba vonulást. De a felmérés eredménye alapja lehet egy jövőbeli – önkéntes – kamarai minősítési- és ajánlási rendszernek is: a Kamara által garantált praxisok propagandája a páciensek felé hatékonyabb, objektívebb és hitelesebb lehet.

Arra is számítnunk, hogy az eredmények ismeretében, a Kamara különféle területeken és eszközökkel (pl. továbbképzések témája, pályázatok eszközfejlesztésre stb.) hatékonyabban tud majd segíteni a napi munkánk színvonalának, eredményességének emelésén, ami praxisteremtő és bevétel-növelő hatással kell, hogy bírjon mindannyiunk számára.

A fenti tervek azonban csak akkor tudnak megvalósulni, ha a realitás talaján állnak, és ha a Kamaránknak biztos információja lesz – márpedig mostmár hamarosan lesz – magukról, a praxisokról.

Mindezek miatt is nagyon köszönjük valamennyi – kérdőíveket visszaküldő – kollégánknak a felmérésben való részvételt! Rengeteget segítettetek! Az eredményekről hamarosan, a HírVETő következő számaiban adunk majd tájékoztatást.

dr. Keresztes Zsolt
SZATOK

**A TDK / szakdolgozat címe: Pest megyei rendelői és tászkás állatorvosi praxisok reprezentatív kérdőíves felmérése: a kérdőívek statisztikai kiértékelése szakmai szempontok (a praxisok személyi és tárgyi feltételei) alapján*

Fejétől a farkáig

KÉPES BESZÁMOLÓ

Február közepén rendeztük meg a „Vizsgálatok és terápia a fejtől a farkáig” című előadás-sorozat következő részét „Minden ami a mellkasban van” alcímmel.

Lehetőség volt kedvezményes (félárú) előregisztrációra, ezt kb. 120 kolléga ki is használta, végül összesen 240 résztvevője volt a konferenciának.

Az első nap kis visszatekintés volt az előző (felső légutak) témakörre: az előadónk Lipsceből érkezett, és igen látványos előadásokat tartott a brachycephal kórképekről. **Prof. Gerhard Oechtering**

előadása a „Vet-Focus” című lapban is olvasható angolul, de megkértük a Professzor Urat, hogy járuljon hozzá magyar nyelvű kiadáshoz is. A tárgyalások még zajlanak a cikk szponzorával.

A magyar nyelvű előadók is – a szakmailag kitűnő és gyakorlatias előadásaikkal – magasra tették a mércét, és igen színvonalas előadásokat tartottak mindkét napon: szombat – tüdő és az alsó légutak, vasárnap – szívbjajok. Köszönet illeti valamennyi előadónkat a kiváló előadásaikért!

A Pest megyei szervezet TDK díjas előadása érdekes témát feszegetett: a közösségi

Rekord számú látogató

Látványos UH bemutató

A szünetekben nagy volt a nyüzsgés

média szerepét a praxisépítésben. Az előadó egyelőre szokatlan, de igen korszerű szemszögből világított rá az egyes praxis-menedzselési megoldásokra.

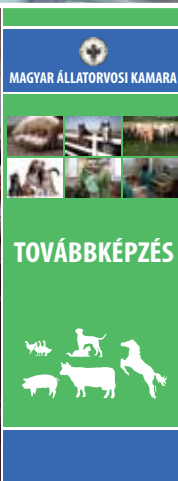
Vasárnap – a **Vetmedlabor** támogatása révén – egy rendkívül látványos echokardiografiai

bemutatót nézhettünk meg, és a nap (illetve a két napos program) végére is kitartott a lelkesedés: az utolsó előadásokat is majd 90 kollégánk hallgatta végig.

Kiállítóink és szponzoraink a szakmai program összeállításába is besegítettek, hiszen

Szemléletes
előadás

Oechtering professor

Ki lehet tenni
a „megtelt” táblát

több előadás az ő (anyagi) segítségükkel jöhetett csak létre. Támogatásukat ezúton is nagyon köszönjük!

És a végére egy kis beharangozó: érdemes nyáron is követni a kamarai hírleveleket, mert szervezünk az őszi Kómár napra

is egy nagy dobással készülnek: a terv egyelőre szuper titkos, de az biztosnak tűnik, hogy a szeptember vége – október eleje időszakban mindenképp érdemes lesz Pest megyei továbbképzésre menni.

IBR és MASTITIS konferencia Pest megyében

Az elsősorban haszonállat vakcináiról ismert spanyolországi HIPRA cég, ill. magyarországi forgalmazója, a DUNAVET, valamint a MÁOK Pest megyei Szervezete volt a rendezője az idén január 22-én, a Pest megyei Herceghalomban tartott „Az IBR és a mastitis nemzetközi és hazai vonatkozásai” című országos konferenciának. A mintegy 100 fős hallgatóságban nagyon sok Pest megyei kollégát is üdvözölhattünk.

A nap első előadója **dr. Jánosi Szilárd** (NÉBIH, Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság) volt, aki áttekintést adott a mastitis kórokozóit, az elvégezhető laborvizsgálatokat és a lehetséges gyógykezelést illetően. Kiemelte, hogy a vizsgált minták alapján, a *Staphylococcus aureus* és a koaguláz-negatív staphylococcusok (CNS baktériumok) továbbra is jelentős szerepet játszanak a tehének tőgygyulladásában.

dr. Jánosi Szilárd

A házigazda **DUNAVET** részéről, a **STARTVAC** vakcina teleti alkalmazásainak eredményeiről, **dr. Filipsz István** számolt be. Hangsúlyozta, hogy bár a vakcina nem helyettesítheti a megfelelő teleti menedzsmentet, használatával a klinikai tőgygyulladások csökkenésére, a heveny *E. coli* mastitis megszűnésére, a *S. aureus* és a CNS baktériumok visszaszorulására, alacsonyabb szomatikus sejtszámokra, kevesebb antibiotikum felhasználásra, és így nagyobb tejtermelésre számíthatunk.

A kávészünet után **dr. Pálfi Vilmos** (NÉBIH, Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság) tartott részletes előadást a borjak fertőző betegségeiről, az IBR virológiai háttéréről és az IBR-mentesítés

dr. Filipsz István

dr. Pálfi Vilmos

összefogás kell a sikeres IBR-mentesítéshez, illetve mekkora szerepe lehet hazánkban is a **HIPRA** új IBR vakcinájának.

A továbbképzést **dr. Ózsvári László** (SZIE ÁOTK Állategészségügyi Igazgatástani és Agrárgazdaságtani Tanszék)

előadása zárta, aki az IBR és a mastitis okozta veszteségek közgazdasági vonatkozásairól beszélt. Útravalóként kiemelte, hogy állományszinten mindenképp a megelőzésre, azaz a vakcinázásra és a megfelelő telepi menedzsmentre kell a hangsúlyt helyezni.

hazai helyzetéről. A BoHV-1 herpesvírus jellegzetességeinek és a betegség járványtanának részletes ismertetése mellett kiemelte az élővírusos vakcinák alkalmazásának fontosságát és gazdasági előnyeit az IBR-mentesítésben.

A másik házigazda, a spanyol **HIPRA** cég részéről **dr. Santiago Casademunt** ismertette részletesen az európai IBR-mentesítési programokat, valamint a világújdonságnak számító, dupla géndeléciós (gE-/tk-) **HIPRABOVIS IBR MARKER LIVE** vakcinát, illetve a hozzá kapcsolódó, tanktejből elvégezhető **SEROMILK** vizsgálatokat.

Előadásából megtudhattuk, hogy milyen komoly (politikai, pénzügyi és termelői)

Az angol nyelvű előadások magas szintű szinkron tolmácsolását **dr. Székely András** állatorvos kollégánknak köszönhetjük. A szünetekben – spanyolos vendéglátásként – ízletes serranoi sonka és sajt várta a vendégeket, a szakmai előadások meghallgatását pedig 33 továbbképzési ponttal ismerte el a **MÁOK Pest megyei Szervezete**. (X)

dr. Santiago Casademunt

dr. Ózsvári László

Tavaszi zsongás, napfény...

A hosszabbodó nappalok nem csak feldobják az embert, de láthatóan és hallhatóan a körülöttünk élő állatok is nyüzsgögni kezdenek.

A tavaszi kerti munkák mellett a kihelyezett madárodúkat is ellenőrizzük, a szükséges karbantartást végezzük el, az őszi megmaradt fészekanyagot dobjuk ki belőlük.

Nemsokára megkezdődik az énekesmadarak párválasztása és költése, a téli vendégek visszahúzódnak északabbra, a vonuló énekeseink pedig lassan hazatérnek téli „kirándulásukról”.

Ahol fecskék is fészkelnek, ott érdemes még most a fészkek alá „pelenkát” helyezni, ezzel meggátoljuk, hogy a kihulló ürülék az eresz alatt összegyűljön.

A madarak etetését a fagyok elmúltával, a hó elolvadásával abba kell hagyni, az etetőt látogató madarak így visszazsognak természetes táplálékforrásaikra, és a költési időben nem napraforgómaggal próbálják meg majd etetni a fiókáikat.

A kert végében lévő komposzthalmokban még találhatunk szunyókáló sünöket, ne bolygassuk őket, lassan majd elhagyják téli szállásukat, és néhány hét múlva újra motoszkálni fognak a kertben.

A kerti tavak környékén is beindul az élet, először a mocsári békák jelennek meg, majd az idő melegedtével varangyok, levelibékák is színre lépnek, és ha szerencsénk van, akkor peterakó helyként használják a tavacsákat.

A hüllők közül általában a zöld gyíkkal találkozhatunk legkorábban, majd később a fürgye is előbújik, jó fekvésű kertekben, társas házak udvarán fali gyík, és siklófélek is megjelenhetnek. Ne kergessük el őket, az összes hazai kétlábú és hüllő faj védett!

Szárazabb időszakban érdemes létesíteni egy kis itató helyet, ahol nem csak madarak oltathatják szomjukat, hanem lepkék, egyéb rovarok is felfrissülést kereshetnek. Fotós kedvű kollégák ideális leshelyet készíthetnek, és egy kis türelemmel – és valamivel több szerencsével – igazán jó fényképeket lőhetnek a „modellekről”.

Éljen a tavasz, és jó fényeket a fotózáshoz!

KePe Jedi